

LA NIT DELS PIANISTES

Elisabet Raspall	<i>Hommage</i>
Josep Mas "Kitflus" i Manel Camp	<i>Pas a pas</i>
Elisenda Duocastella i Manel Camp	<i>Anhels</i>
Francesc Capella.....	<i>Claror</i>
Josep Mas "Kitflus", Eduardo Tancredi i Manel Camp.....	<i>Dessassosec</i>
Ludovica Mosca i Manel Camp.....	<i>Rosebud</i>
Joan Monné.....	<i>Capri</i>
Albert Bover	<i>Babaouo</i>
Lluís Vidal i Albert Bover	<i>Cul de sac</i>
Lluís Vidal i Manel Camp	<i>Sol de murons</i>
Manel Camp.....	<i>Poesia secreta</i>
Eduardo Tancredi, Antoni Olaf Sabater i Francesc Capella	<i>Escàndols</i>
Agustí Fernández.....	<i>Comiat</i>
Agustí Fernández i Antoni Olaf Sabater	<i>Pleniluni</i>
Manel Camp.....	<i>La meva petita terra</i>
Ludovica Mosca i Manel Camp.....	<i>Coratge</i>
Ignasi Terraza	<i>Natura</i>
Ignasi Terraza i Elisabet Raspall	<i>Ainara</i>
Josep Mas "Kitflus", Joann Monné i Manel Camp	<i>Celebrem-ho</i>

Totes les obres són de Manel Camp.

Manel Camp & Cia

Elisabet Raspall, Josep Mas "Kitflus", Elisenda Duocastella, Francesc Capella, Eduardo Tancredi, Ludovica Mosca, Joan Monné, Albert Bover, Lluís Vidal, Francesc Capella, Agustí Fernández, Ignasi Terraza, Manel Camp.

Escoltar i estimar

Al pianista i compositor Manel Camp, en força ocasions, li agrada citar la frase d'Stefan Zweig «*És el retrocés el que dóna a l'home l'empenta per avançar*». Desconec des de quan li agrada al protagonista d'avui citar-la, però el cert és que aquesta sembla haver arribat en un moment d'allò més oportú i kairològic en aquest fragment d' història que compartim. En un moment prenyat de moltes incerteses i immersos de ple, col·lectivament, en una gran crisi sistèmica, hi ha qui es resisteix a voler-se quedar quiet, bàsicament, per por. Possiblement Manel Camp sigui una d'aquestes persones que més ha sabut superar la por en saber el que és resistir-se als propis aconteixements vitals. És només així com podrem comprendre el com, a pesar d'haver viscut, com tots la crisi sòcio-sanitària i també circumstàncies personals duríssimes, hagi estat capaç de treure's del barret aquest important projecte titulat *De Minorisa a Carst*. Malgrat tot. Un projecte que a ben segur haurà d'estudiar-se en el futur en el terreny de la gestió cultural com a mostra de la recerca de nous formats, noves formes de comprendre i comunicar la música, la recerca de complicitats com de fet ho és, en el fons també, aquesta *Nit dels pianistes* i que és part d'un projecte més gran i del que podreu trobar més informació a <https://minorisacarst.cat/>.

És un projecte que, a priori i equívocament, podríem concebre com un simple autohomenatge, però això ens allunyaria, moltíssim, dels veritables objectius d'aquesta *Nit dels pianistes* com també del projecte abans citat en el que s'engloba. Més aviat hem de parlar d'un agraïment que ha volgut fer el propi Manel Camp als companys de viatge que l'han acompanyat al llarg de la seva carrera. Sense negar, ara i aquí, que Manel Camp és un artista calidoscòpic (compositor, pedagog, orquestrador, arranador) i inquiet en haver cercat constantment com a músic relacions amb altres universos creatius (arts plàstiques, literatura, cinema, pensament), no és menys cert que la seva base ha estat la de ser pianista. Un instrumentista que ha pogut compartir, així, multitud d'escenaris i projectes educatius.

I un bell resum i agraïment a tots ells és aquest concert especial que s'iniciarà amb un homenatge (*Homage*) a Francesc Borrull (1934-2021) que, amb permís del gran Tete Montoliu (1933-1997), hem de considerar com un dels pianistes pioners del món del jazz del nostre país. Si bé és cert que Manel Camp no pot ser considerat, en sentit estricte, un jazzman, no és menys cert que aquest no ha estat un univers desconegut en el seu recorregut i carrera artístics. Però no ha estat l'únic.

No entrarem, ara i aquí, en una descripció, sempre sobrera, d'unes obres musicals on, com la seva pròpia personalitat, mostren un univers calidoscòpic on hi conflueixen l'esmentat món del jazz, la petjada del món de la Nova cançó, com també un flux provinent de la tradició romàntica de la música per a piano. Per si això no fos suficient avui desfilaran diferents d'aquests pianistes relacionats amb ell, en algun moment de la seva carrera, per desgranar-nos un seguit de peces que el mateix Manel Camp ens ha descrit.

Fidel a una manera de comprendre la interpretació i creació musicals, Camp no deixa d'estar convençut del fet de com només la constant revisitació d'allò creat en el seu moment pot eixamplar els misteris de la creació musical i que, com ens va ensenyar el citat Zweig, és un dels misteris més profunds de l'univers. En cap cas hem de comprendre *La nit dels pianistes* com un exercici de nostàlgia amb el reencontre d'antigues parelles artístiques de Camp (Kitflus, Mosca, Capella), sinó un eixamplament que ens pot portar a la sensació d'una sorpresa en tota regla on es materialitza quelcom sobrenatural i del que només en podem activar dos verbs: escoltar i estimar. Escoltem a Manel Camp. Estimem a Manel Camp.

Oriol Pérez i Treviño

Les obres de la nit dels pianistes segons Manel Camp

HOMMAGE

He volgut iniciar el concert amb la peça *Hommage* que vaig escriure per al vuitantè aniversari de l'estimat i enyorat Francesc Burrull, el 2014. Començar aquesta *Nit dels pianistes* així no és gratuït, sinó que és una forma d'homenatjar a aquest gran pioner del nostre món musical com ho va ser el Francesc, traspasat el passat mes d'agost.

Intèrpret: Elisabet Raspall

PASA PAS

Aquesta és una peça que formava part del disc *Diàlegs* (1991) que vaig enregistrar junt al Kitflus. Vam començar a treballar junts a la dècada dels noranta i durant més de deu anys vam treballar plegats amb gires internacionals per França i Argentina. Era inexcusable que no hi hagués aquesta singular peça.

Intèrprets: Josep Mas "Kitflus" i Manel Camp

ANHELS

És un tema que forma part d'un projecte per a piano sol que porta per títol *Coratge*. Coratge és el que necessitem per sortir d'aquesta situació, com també són imprescindibles els anhels de cadascun de nosaltres per a seguir vivint. Deixem aquests instants per escoltar el nostre interior i fer-los brollar.

Dedicada al meu fill Pau.

Intèrprets: Elisenda Duocastella i Manel Camp

CLAROR

Es tracta del segon tema de *Solitud*, un treball per a piano sol de l'any 2005 amb motiu del centenari de la publicació de la novel·la amb el mateix nom de Victor Català-Caterina Albert. La peça descriu el moment que la Mila, protagonista de l'obra, descobreix la claror dalt de la muntanya.

Intèrpret: Francesc Capella

DESASSOSSEC

El títol d'aquest tema em va com anell al dit. El sentiment constant durant tot aquest temps, i també aquestes darreres setmanes i que tinc més accentuat, és precisament el desassossec. Es tracta d'un tema que m'estimo perquè ha format part d'alguns projectes molt engrescadors, com el duet format amb Josep Mas "Kitflus" o amb el Mathew Simon i l'Acústic Jazz Quintet. Tant és així que en moltes ocasions l'he recuperat com a repertori de piano sol i que, avui, oferiré junt a l'Eduardo i el mateix "Kitflus".

Intèrprets: Josep Mas "Kitflus", Eduardo Tancredi i Manel Camp

ROSEBUD

Inspirada en el protagonista del film *Ciudadà Kane* d'Orson Welles, aquest personatge em va impactar. Poc temps després, amb el col·lectiu artístic interdisciplinari al qual pertanyo i que es diu Quaderns de Taller, vàrem dedicar una exposició a Orson Welles i, com a part del projecte, vaig compondre aquesta obra. El cercle es va tancar quan coincideixo en un projecte de gravació d'un CD amb el trompetista nord-americà, avui dia gran amic, Mathew Simon i l'Acústic Jazz Quintet, on vaig introduir aquest tema que finalment va donar nom a tot el projecte.

Intèrprets: Ludovica Mosca i Manel Camp

CAPRI - VALS D'AMOR

Aquesta és una peça que forma part de la banda sonora de la pel·lícula *L'última frontera* de Manuel Cussó-Ferrer, de 1992, que descriu els darrers moments de la vida de Walter Benjamin quan, amb un grup de persones que escapaven dels nazis, va travessar el Pirineu. La intenció de Benjamin era agafar un vaixell a Portugal i reunir-se amb amics als EUA, però quan va ser a Port Bou, el pànic que sentia de ser capturat el va portar a posar fi a la seva vida.

Intèrpret: Joan Monné

BABAOUO

Aquest nom, probablement relacionat amb la paraula catalana babau (persona que no té cap malícia...), pertany al guió cinematogràfic que Salvador Dalí va escriure l'any 1935 i que no va ser convertit en pel·lícula fins que deu anys després de la mort del geni, l'any 1997, el cineasta Manuel Cussó-Ferrer la va portar a terme. El marc del film té lloc a l'any 1932, en una Europa entre guerres. Aquesta peça és un fragment de la seva banda sonora.

Intèrpret: Albert Bover

CUL DE SAC

Aquesta peça data de l'any 1985, i va ser enregistrada pel trio format per Jordi Camp (baix), Lluís Ribalta (bateria) i jo mateix, en el que va ser el primer disc de la formació i que portava per nom *Primer viatge*. El títol fa referència a les situacions viscudes per molts de nosaltres, en general, i també per molts músics, en particular, a la recerca d'un camí en el que en moltes ocasions les decisions preses i les circumstàncies ens condueixen a un camí sense sortida.

Intèrprets: Lluís Vidal i Albert Bover

SOL DE MURONS

Aquest és un tema que també pertany a *Solitud* on vaig intentar materialitzar en la música les imatges que em donava i/o suggeria la ploma de Caterina Albert en el capítol IV on s'explica que un pastor explica la rondalla Sol de Murons. En aquesta una dona de cabells molt bells en caure malalt el seu cosí, de qui ella n'estava enamorada, dóna a Sant Ponç la seva cabellera com a exvot per la salut del cosí. El miracle, en efecte, es produeix, però ell decideix abandonar-la.

Intèrprets: Lluís Vidal i Manel Camp`

POESIA SECRETA

En els darrers concerts que estic efectuant no em puc estar de voler reflectir el procés com el viscut durant el confinament. És per això que en aquesta *Nit dels pianistes* no hi podia faltar una de les peces que més significació té en l'àmbit personal. Després d'haver compartit molts

escenaris amb molta gent vaig voler fer el pas cap a una primera proposta en solitari. Aquest projecte va portar el nom de *Poesia secreta*, que a més de possibilitar una gira de concerts va ser enregistrat en disc. És una peça a la qual li tinc un afecte especial...

Intèrpret: Manel Camp

ESCÀNDOLS

El 1988 es van commemorar el naixement d'una de la referència del piano jazz com George Gershwin (1898-1937) i no em vaig poder estar de fer-me meu l'*Scandal Walk* del creador novaiorquès, a la vegada que em serveix per copsar l'estat d'escàndol en el que vivim, especialment en l'àmbit polític.

Intèrprets: Eduardo Tancredi, Antoni Olaf-Sabater i Francesc Capella

COMIAT

Es tracta d'una peça senzilla que forma part d'un material educatiu, que alhora estimo molt i per això ha format part d'altres projectes amb diverses formacions. En aquests moments m'ha servit per trobar el conhort a l'hora d'acomiarar les persones estimades que han traspassat. Vull compartir amb tots vosaltres aquesta peça perquè us acompanyi també en el comiat d'aquells que han marxat, desgraciadament, en aquests temps.

Intèrpret: Agustí Fernández

PLENILUNI

Pleniluni també forma part d'*Escàndols* i en ell vaig voler abordar tot allò relacionat amb la lluna plena i el que es manifesta amb ella. La interpretació anirà a càrrec de l'Agustí i l'Antoni que, possiblement, serà una de les primeres vegades que compartiran escenari.

Intèrprets: Agustí Fernández i Antoni Olaf-Sabater

LA MEVA PETITA TERRA

La Meva Petita Terra és una suite que formava part del disc *Poesia Secreta & La Meva Petita Terra* que, de fet, va ser el meu primer disc en solitari. He de reconèixer que, amb el pas del temps, aquesta peça ha trobat la seva vida pròpia i, en certa mesura, puc arribar a comprendre que és una de les peces que més m'identifica.

Intèrpret: Manel Camp

CORATGE

L'any 1995 vaig publicar el disc *Coratge* i la peça que donava títol al disc l'he usat en diferents formats: en forma de duo de pianos amb la Ludovica Mosca, però també en un experiment de fusió en el projecte *Coblafusió* de 1998.

Intèrprets: Ludovica Mosca i Manel Camp

NATURA

Aquest tema forma part del musical *Més enllà d'un bosc*, inspirat en l'obra *L'home que plantava arbres* de Jean Giono. El text d'aquest musical va anar a càrrec d'Enric Llorc i jo en vaig compondre la música.

La connexió amb la natura és fonamental per a molts de nosaltres en molts moments de la vida, però molt especialment durant el confinament, que ens ha ofert un punt més de sensibilitat en haver de tenir més cura del planeta, que ens mostra de forma palesa com l'hem malmès. És més necessari que mai que tots confabulem amb petits gests, a fi de contribuir en la millora del nostre entorn.

Intèrpret: Ignasi Terraza

AINARA

La paraula fantàsticament sonora Ainara està relacionada amb el renillar del cavall. L'origen d'aquesta peça musical és a l'encàrrec de la música com a sintonia al final de cada etapa de la cursa de cavalls anomenada AINARA, que tenia lloc al Pirineu. Tal vegada recordeu més la cursa de trineus arrossegats per gossos nòrdics, que va néixer en paral·lel, també al Pirineu, i de nom Pirena.

Intèrprets: Ignasi Terraza i Elisabet Raspall

CELEBREM-HO

Una de les peces del disc *Diàlegs* que vaig fer amb el Kitflus amb el que hem iniciat el bloc de la música a duo d'aquest *Nit dels Pianistes* era celebrem-ho. M'ha semblat que aquesta era la millor manera de tancar el concert amb una peça plena de joia i vitalitat que ens porta a la celebració.

Intèrprets: Josep Mas "Kitflus", Joan Monné i Manel Camp

Manel Camp

MANEL CAMP

He estat cap del Departament de Jazz i Música Moderna de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) del 2001 al 2014.

Convidat pels principals festivals de jazz, he col·laborat com a compositor, arranjador, director musical i intèrpret amb molts dels grans noms de la música clàssica, la "cançó", el jazz i el rock com Lluís Llach, Raimon, Maria del Mar Bonet, Pi de la Serra, Núria Feliu, Marina Rossell, Elèctrica Dharma, Joan Manuel Serrat, Labordeta, Lucrecia, Montserrat Caballé, Joan Pons, Pegasus... i també amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, OBC, Orquestra del Teatre Lliure, Simfònica de les Illes Balears Ciutat de Palma, la Simfònica de Tenerife, Orquestra de Vila-seca i l'Orquestra Nacional d'Andorra (ONCA).

Vaig iniciar-me com a professional el juny de 1970 amb el grup FUSIOON a Barcelona. Començava així una carrera de cinc anys que va consolidar el grup com a capdavanter del rock simfònic a l'estat espanyol i, sens dubte, com la formació més lloada de les que ha donat el nostre país: Manel Camp, Santi Arisa, Martí Brunet i Jordi Camp.

La meua carrera en solitari comença a partir de 1984, els projectes Manel Camp Trio, el duet amb la pianista clàssica Ludovica Mosca, el duet amb el pianista de jazz Kitflus, l'Acústic Jazz Quintet, el Manel Camp Quartet, el duet amb Llibert Fortuny i els espectacles *Fades*, *Banda Sonora*, *Tornassol*, *Mozart en jazz*, *Tangram*, *JZ Bach*, *Jazz Nadal*, *Ressorgir 2014* i molts d'altres.

L'any 1985 edito el meu primer disc a piano sol. *Poesia Secreta*, iniciant una carrera personal que m'ha dut als festivals de jazz més importants on hi he participat com a solista.

També he pres part al cicle *Músic for Spain 94*, a Boston, vaig inaugurar la temporada de concerts de la Casa dels Artistes de Moscou l'any 96 i he dut la meua música a la Setmana Internacional de Conservatoris 2002 a Sant Petersburg.

He estat director musical de l'Aula de Música Moderna i Jazz de Barcelona i vaig crear el Taller de Música Moderna Esclat de Manresa a més d'impartir cursos i seminaris arreu de l'estat espanyol.

Tinc editats 40 discos i sóc autor d'una dotzena de bandes sonores.